

Reis voorbij Woorden Vreden is een natuurlijk erfgoed van de geest

Innerlijke vrede is het doel van Een Cursus in Wonderen. Zolang we nog bezig zijn met het boek, kunnen we rustig stellen dat er geen volledige vrede is. In deze bijeenkomsten onderzoeken we o.a.

- hoe kan het dat ik geen vrede ervaar ?
- wat is onvrede eigenlijk ?
- hoe kan ik vrede ontwikkelen in mij zelf ?
- wat zijn mijn belemmeringen voor vrede ?
-

Vrede is een natuurlijk erfgoed van de geest. ²Het staat ieder vrij te weigeren zijn erfenis te aanvaarden, maar hij is niet vrij te bepalen wat zijn erfenis is.

H 3.VI.

Ik voel nooit onvrede om de reden die ik denk.

1. Dit idee kan, evenals het voorgaande, gebruikt worden bij elke persoon, situatie of gebeurtenis waarvan jij denkt dat die jou pijn bezorgt. ²Pas het uitdrukkelijk toe op alles waarvan jij gelooft dat het de oorzaak van je onvrede is, en gebruik daarbij de omschrijving van het gevoel in een bewoording die je juist lijkt

LES 5

Er zijn geen kleine vormen van onvrede. ³Ze verstoren mijn innerlijke vrede allemaal evenzeer. ⁴En: ⁵Ik kan niet aan deze vorm van onvrede vasthouden en alle andere loslaten. ⁶Voor het doel van deze oefeningen beschouw ik ze daarom allemaal als gelijk.

Les 6

Jij die vrede wilt, kunt die alleen vinden door totale vergeving. ²Niemand kan iets leren tenzij hij het leren wil en ergens gelooft dat hij het nodig heeft. ³Terwijl in Gods schepping gebrek niet bestaat, is het overduidelijk aanwezig in wat jij hebt gemaakt. ⁴Dit is in feite het wezenlijke verschil tussen de twee. ⁵Gebrek duidt erop dat jij beter af zou zijn in een toestand die op een of andere wijze afwijkt van die waarin jij je nu bevindt. ⁶Tot aan de 'afscheiding' - wat de betekenis is van de 'zondeval' - ontbrak het aan niets. ⁷Er waren helemaal geen behoeften. ⁸Behoeften ontstaan alleen wanneer jij jezelf iets ontzegt. ⁹Je stemt je handelingen af op de specifieke rangorde van behoeften zoals jij die opstelt. ¹⁰En die hangt op zijn beurt af van jouw beeld van wat jij bent.

H1.VI.1 p7

De ontsnapping uit de duisternis kent twee fasen: ten eerste het inzicht dat duisternis niet de mogelijkheid tot verbergen biedt. ²Deze stap brengt meestal angst met zich mee. ³Ten tweede het inzicht dat er niets is wat jij verbergen wilt, zelfs al zou je dat kunnen. ⁴Deze stap brengt ontsnapping uit de angst. ⁵Wanneer jij eenmaal bereid bent niets te verbergen, zul je niet alleen bereid zijn gemeenschap* aan te gaan, maar zul je ook begrijpen wat vrede en vreugde is.

H1.IV.1

Vrede is een eigenschap *in* jou. ⁸Je kunt die niet buiten je vinden. ⁹Ziekte is een vorm van uiterlijk zoeken. ¹⁰Gezondheid is innerlijke vrede. ¹¹Ze maakt dat je door een gebrek aan liefde van buitenaf niet kunt worden geschokt, en geeft je door jouw aanvaarding van wonderende vermogen om de omstandigheden te corrigeren die voortvloeien uit een gebrek aan liefde in anderen.

H2.I.5

De keuze om te oordelen in plaats van te kennen is de oorzaak van het verlies van vrede. ²Oordelen is het proces waarop waarneming, maar niet kennis berust. ³Ik heb dit al besproken in verband met de selectiviteit van de waarneming, en erop gewezen dat het toekennen van waarde daarbij een onmiskenbaar eerste vereiste is. ⁴Een oordeel houdt altijd een verwerping in. ⁵Het legt nooit alleen de nadruk op de positieve aspecten van wat beoordeeld wordt, of het nu in jou of in iemand anders is.

H 3.VI.2

Je hebt geen idee van de geweldige bevrijding en de diepe vrede die ontstaan wanneer jij jezelf en je broeders totaal zonder oordeel tegemoet treedt. ²Wanneer je inziet wat jij bent en wat jouw broeders zijn, zul je beseffen dat het geen betekenis heeft hen op wat voor manier ook te oordelen. ³In feite gaat hun betekenis voor jou verloren juist *doordat* je hen oordeelt. ⁴Alle onzekerheid komt voort uit de overtuiging dat jij tot oordelen bent genoodzaakt. ⁵Je hebt geen oordeel nodig om je leven op orde te brengen, en je hebt het zeker niet nodig om jezelf op orde te brengen.

H 3. VI.3

Niemand die uit ervaring leert dat de ene keuze vrede en vreugde, en de andere chaos en onheil brengt, hoeft nog verder overtuigd te worden. ⁴Leren via beloning is effectiever dan leren via pijn, omdat pijn een illusie van het ego is en nooit meer dan een tijdelijk effect teweeg kan brengen.

H4.VI.3